

ငွေရည်ဖွံ့

(ခွင့်ထူးပန်)

မေ့စို့ခက်တဲ့ ချစ်ပညာ

အပိုင်း(၁)

"ဟေ့ ဟိုမှာလာပြီဟေ့ ..."

သဝဏ် ကန်တင်းမှာစာလုပ်နေရင်း ယောက်ျားလေးတွေအားလုံး ပြိုင်တူ ပြောကာ ထပြေးသွားတာကြောင့် ဘယ်သူလာမှန်း မသိပေမဲ့ ကိုယ်နဲ့မဆိုင် တာမို့ လုပ်စရာရှိတာကို ဆက်လုပ်နေသည်။ မနေ့တစ်နေ့ကမှ ပြောင်းလာ တဲ့သူ့အတွက် လွတ်သွားတဲ့စာတွေကို သူ့ဘေးမှာ ထိုင်တဲ့လူဆီက ငှားပြီး လုပ်နေရတာ ကိုယ်နဲ့ အရမ်းရင်းနှီးတာ မဟုတ်တော့ မြန်မြန်လုပ်ပြီး မြန် မြန်ပြန်ပေးရမည်။ ဒီအတွက် အားလုံးထပြေးသွားပြီး ဘယ်သူ့ကိုသွားကြ ည့်လဲ ဆိုတာကို သူစိတ်မဝင်စားနိုင်။

ထိုအချိန်သူ့အနားကို လူတစ်စုရောက်လာခဲ့တယ်။

"ဟျောင့် သဝဏ် ..."

သဝဏ်လည်း အသံကြောင့် မော့ကြည့်လိုက်တော့ တစ်ယောက်က သူ့ ဘေးမှာထိုင်တဲ့လူ ကျန်တဲ့ ၂ ယောက်ကိုတော့ သူမသိ ...

"ဪ မင်းညီ ..."

"ထိုင်ဟျောင့်တွေ ... ဒါငါပြောတဲ့သူလေ မင်းတို့က ဟိုရက်တွေ ကျောင်း မလာလို့ မသိတာ သူ့နာမည်တံတိုင်းသဝဏ်တဲ့ ငါ့အနားမှာထိုင်တာ ဟို တစ်နေ့ကမှ ကျောင်းပြောင်းလာတာလေ ... သဝဏ် ... သူကငါ့သူငယ်ချင်း တွေ ဇင်ဦးနဲ့ နိုင်ကို ... "

"တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျ ... "

အပြန်အလှန် နှုတ်ဆက်ပြီးတာနဲ့ မှာစရာရှိတာမှာကာ သူတို့လည်း စားသောက်နေကြသည်။ ပထမနှစ်မှာ သူတက်ခဲ့တဲ့ တက္ကသိုလ်က ဘယ်လိုမှ အဆင်မပြေ စာတော်တဲ့သူ ဖြစ်ပေမဲ့ ရုပ်ဆိုးတော့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေက အစ သူ့ကိုအလေးမပေး သူငယ်ချင်းဆို ဝေး။ သူနဲ့ပေါင်းချင်တဲ့လူ ဘယ်သူမှမရှိ ဒါကြောင့် သူပြောင်းလာခဲ့တာ။ ငယ်ငယ်ကတည်းက အပယ်ခံဖြစ်ခဲ့တဲ့ သူ့အတွက် စာကလွဲရင် အဖော်မရှိလို့ စာပဲဖိလုပ်ခဲ့ရာ အမြဲပထမရခဲ့ပေမဲ့ ဘယ်သူမှအလေးမထား ဒါကြောင့် ဒီအခိုက်အတန့်လေးကို သူကျေနပ်သည်။ အခုကအစမို့ ထင်ပါရဲ့ ဘာမှမဖြစ်သေးဘူး။ သူငယ်ချင်းတွေ ရတာကိုတော့ သူကျေနပ်တယ်။ ဆရာ၊ ဆရာမတွေကတော့ သူ့ကို သတိမထားမိသေးဘူး နောက်ဘယ်လိုဖြစ်မလဲဆိုတာ တွေးရင်းနဲ့ ရင်မောရတာမို့ မတွေးဘဲနေလိုက်သည်။

မင်းညီကလွဲရင် ကျန်နှစ်ယောက်က သဝဏ်ကို ကြည့်ပြီး ပြုံးနေကြသည်။ အသားဖြူတာကလွဲရင် မျက်မှန်ထူထူနဲ့ ဝတ်ပုံစားပုံ အနေအထိုင်က တကယ့်ကိုတောဂိုက် သွားကလည်းခေါ် ... ဒီလိုလူမျိုးနဲ့ သူတို့က သူငယ်ချင်းဆိုတော့ သူတို့သိက္ခာကျမည်။ မင်းညီကြောင့်သာ မဟုတ်ရင် သူတို့ဒီဝိုင်းကို ထိုင်ဖို့မပြောနဲ့ လှည့်တောင်မကြည့်ဘူး။ မင်းညီဆိုတာ ရုပ်ချော ဥစ္စာပေါ ကောင်မလေးတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတဲ့အပြင် ကျောင်းရဲ့ King လည်းဖြစ်သည်။ မင်းညီလိုလူက ရုပ်ဆိုးဆိုးကောင်ကို အလေးပေးတယ်ဆိုတော့ မင်းညီနောက်လိုက်ဖြစ်တဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်က ငြင်းလို့မဖြစ်။ မဟုတ်ရင် စားပေါက်ပိတ်သွားမှာ။

"သဝဏ် မင်းအဆင်ပြေလား လိုအပ်တာရှိရင် ငါ့ကိုပြောကွာ ဟုတ်ပြီလား"

"ကျေးဇူးပါကိုမင်းညီ ... "

"ရပါတယ်ကွာ "

"မင်းညီ အစောက မိုးခတ်သံလာတာကို မင်းသွားကြည့်သေးလား ... "

"အထူးဆန်းလုပ်လို့ သူ့ကိုသွားကြည့်စရာလားကွာ အလကားနေ ဘဝင်မြင့်နေတဲ့ သူလိုမိန်းမကို သွားမကြည့်ချင်ဘူး မမြင်ဖူးတာလည်း မဟုတ်ဘူး အမြဲတွေ့ရနေရတဲ့ဟာကို ကဲပါ နိုင်ကိုရာ မင်းစားစရာရှိတာသာစား "

နိုင်ကိုလည်း ဘာမှမပြောတော့ဘဲ စားစရာရှိတာ ဆက်စားနေလိုက်သည်။ သဝဏ်ကတော့ သူတို့ပြောနေတာတွေကို တစ်ခုမှနားမလည် ... ။
ထိုအချိန် အသံတွေနဲ့အတူ မိန်းကလေးတစ်စု သူတို့ထိုင်တဲ့ ဆိုင်ဘက်ကို လာနေကြတာကို ကြားတော့မင်းညီ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ မိုးခတ်သံတို့အုပ်စု ဖြစ်နေ၏။ အနောက်မှာလည်း ယောက်ျားလေးတွေက တအုန်းအုန်းနဲ့ ...

"ခတ် ဘာမှာမလဲ ... "

"ဟင်း ... ငါစားနေကျနင်တို့ သိတာပဲဟာမှာလိုက်ပေါ့ ... "

ခပ်မာမာထွက်လာတဲ့ အသံစူးစူးကြောင့် သဝဏ် သူ့ရှေ့တည့်တည့်က စားပွဲကိုကြည့်လိုက်မိ၏။ အားလုံးထဲမှာ ထင်ရှားစွာ အနက်ရောင် ဆံပင်လှိုင်းတွန့်လေးတွေနဲ့ ပန်းဆီရောင် မြန်မာဝတ်စုံလေးကို ဝတ်ထားပြီး ဖူးဖူးငုံငုံ နှုတ်ခမ်းလေးတွေက အလိုမကျစွာ ကိုက်ထားလျက် မျက်နှာထားကတင်းနေတာတောင် အလှမပျက်တဲ့ ကောင်မလေးကို သဝဏ်တွေ့သွားပြီး အချိန်ကြာမြင့်စွာ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ထိုအချိန်ဘေးကနေ အသံထွက်လာခဲ့တယ်။

"အဲဒီတစ်ယောက်က မိုးခတ်သံတဲ့ ငါတို့တစ်ကျောင်းလုံးရဲ့ကွင်း လှသလိုမာနလည်း အရမ်းကြီးတယ် သူ့အနားကပ်တဲ့ သူတွေကို ပညာတစ်ခု

မဟုတ်တစ်ခု ပြန်ပြပြီးနောက် မလိုက်နိုင်အောင် လုပ်တဲ့နေရာမှာ ဆရာကြီး အေးချောတဲ့သူ ပိုက်ဆံရှိတဲ့သူဆိုရင်တော့ ကပ်တယ် ပြီးရင်လည်း အသည်းခွဲပြီး ထားခဲ့ပြန်ရော အခုပုံစံကိုကြည့်ရတာ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ဇယားကပ်ခဲ့ပုံရတယ် မင်းသူနဲ့ ဝေးဝေးရှောင်ပါ သဝဏ် ... ဟိုအရင်ရက်တွေက သူ့ကျောင်းမလာလို့ မင်းမတွေ့ဖြစ်တာ သတိတော့ထားပေါ့ ..."

မင်းညီစကားတွေက သူ့နားထဲ ဝင်တစ်ချက် မဝင်တစ်ချက်နဲ့ သူ့အသိက မိုးခတ်သံဆီသို့သာ။ သူမလှုပ်ရှားသမျှကို လိုက်ကြည့်နေမိသည်။

"ဟဲ့ ခတ် ဟိုဝိုင်းကတစ်ယောက် နင့်ကိုကြည့်နေတယ်နော် ... "

ခတ်လည်း သူငယ်ချင်းရဲ့ အပြောကြောင့် လှမ်းကြည့်မိလိုက်ရာ သောက်နေတဲ့ အအေးတောင် သီးသွားသည်။

"အဟွတ် အဟွတ်"

"ဟဲ့ ခတ် ဘာဖြစ်တာလဲ ... "

"အဟွတ် ... သီးသွားတာ ကျစ် ကောင်းကျိုးမပေးတဲ့သူ ဆိုးလိုက်တဲ့ရုပ် သူပုံနဲ့များ ငါ့ကိုမှန်းရတယ်လို့"

ပြောရင်း သဝဏ်ကို မျက်စောင်းထိုးလိုက်၏။

မျက်စောင်းထိုးတာကို ပန်းနဲ့ပေါက်လိုက်သလို ခံစားလိုက်ရပြီး ရင်ထဲငြိမ့်ခနဲ ခံစားလိုက်ရကာ ပူနွေးသွားတဲ့ အရာကြောင့် သဝဏ် သတ်မှတ်လိုက်တာ ထိုကောင်မလေးကို ချစ်သွားတယ်ဆိုတာပဲ။

ကြိုးတစ်ယောက် ကျောင်းထဲသို့ ကားကိုအတင်း မောင်းဝင်လာခဲ့သည်။ တစ်ကျောင်းလုံးမှာ ကားကို တရကြမ်းမောင်းပြီး ဝင်တယ်ဆိုကတည်းက

အားလုံးသိလိုက်တာ သူတို့ကျောင်းက E-Major ရဲ့ကွင်း ... ။ ပုံစံက ဂျစ်ကန်ကန်နဲ့ ဝတ်ပုံစားပုံခေတ်ဆန်ကာ မိုးခတ်သံလောက် မချောပေမဲ့ စိတ်ထားလေးက ကောင်းလို့ လူတော်တော်များများနဲ့ ရင်းနှီးသည်။ တစ်ခုပဲ တစ်ကျောင်းလုံးရဲ့ကွင်းဖြစ်တဲ့ မိုးခတ်သံနဲ့တော့ ဘယ်လိုမှမတည့် ... ။ မိုးခတ်သံနဲ့ သူမနဲ့ယှဉ်ရင် သူမက လူချစ်လူခင်ပေါ်သည်။ ရည်းစားစကား လာပြောသမျှ ယောက်ျားလေးတိုင်းကို သူငယ်ချင်းလိုပေါင်းမယ်လို့ ပြောလို့ တစ်ခုခုဆို သူမဘက်မှာပါမဲ့ ယောက်ျားလေးတွေက အများသား အဲဒီများတဲ့သူတွေ အကုန်လုံးက မိုးခတ်သံခေါက်လိုက်လို့ သူမနားရောက်လာတဲ့ လူတွေချည်းပဲ။ အဲဒီတော့ သူတို့အားလုံးက မိုးခတ်သံကို တစ်နေ့လက်စားချေဖို့ တွေးနေကြတာတွေ။

"ဟေ့ ကြိုး နောက်ကျတယ်နော် ... "

သူမကိုတွေ့တာနဲ့ အားလုံးကနှုတ်ဆက်ကြသည်။

"အင်း ဟုတ်တယ် ... "

"ကြိုး canteen သွားမလို့လား ... "

"ဟုတ်တယ် မာမာ လိုက်မလား ... "

"အင်း မာမာတို့လည်းသွားမလို့ တူတူသွားမယ်လေကြိုး ... "

တစ်ကျောင်းလုံးနဲ့ နှုတ်ဆက်ပြီး နောက်ဆုံးတော့ canteen ကို ရောက်လာခဲ့သည်။

"ကြိုး ဘာစားမလဲ ... "

"ကြိုး အိမ်မှာလဲ စားခဲ့သေးတယ် မာမာတို့ အဆင်ပြေတာ မှာလိုက်လေ ... "

ဂျစ်ကန်ကန် ကောင်မလေးဆီက နူးနူးညံ့ညံ့ထွက်လာတဲ့ အသံကြောင့်

မင်းညီ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

"ဟာ ကြိုး ... "

"ဪ ညီလာလေ "

"အင်း ... "

မင်းညီလည်း ကြိုးနားကို သွားလိုက်သည်။ ကြိုးကို ဖွင့်ပြောခဲ့တဲ့ထဲမှာ သူကထိပ်ဆုံးကမလား ...။

"အရင်ရက်တွေ ကျောင်းမလာဘူးနော် ကြိုး မတွေ့မိဘူး ဘယ်သွားတာလဲ ... "

"ကြိုးအဖွားဆုံးလို့ မာမီနဲ့မန္တလေးကို သွားတာ ..."

"ဟုတ်လား စိတ်မကောင်းပါဘူး ကြိုးရယ် တောင်းပန်ပါတယ်"

"ရပါတယ်ညီရယ် ... အခုရောဘာပြောမလို့လဲ ... "

"ဘာမှတော့မပြောပါဘူး တွေ့လို့လှမ်းခေါ်လိုက်တာ ... "

"ညီ မပြောရင် ကြိုးမေးရဦးမယ် ဟိုတစ်ယောက်က ဘယ်သူလဲ ... "

မလှမ်းမကမ်းမှာ ထိုင်နေတဲ့ သဝဏ်ကိုကြည့်ပြီး ကြိုးမေးလိုက်သည်။

"ကျောင်းသားသစ်ပါကြိုးရဲ့ ညီတို့အခန်းထဲကပဲ ပြောင်းလာတာ မကြာသေးဘူး တံတိုင်းသဝဏ်တဲ့ ..."

"ဪ ... ကဲပါ နောက်ရက်မှ တွေ့ကြတာပေါ့ သွားလိုက်ဦးလေ သူက ကျောင်းသားသစ်မလား ... "

"အင်း ... "

မင်းညီ ထွက်သာလာရတာ စိတ်ထဲကအင်တင်တင်နဲ့ ...

သဝဏ်ကတော့ ကြိုးကို လှမ်းတောင်မကြည့် သူ့စိတ်ထဲမှာ နေရာယူထား

တာက မိုးခတ်သံ။ တခြားသူတွေကိုတော့သူ့ဂရုမစိုက် ...

"ကြိုး ဒီနေ့ တစ်မျိုးလေးနော် ချစ်ဖို့ကောင်းနေတယ် ... "

အမှန်ပါပဲ တစ်ခါမှမဝတ်ဖူးတဲ့ ဂါဝန်အနက်လေးကို ဝတ်ထားကာ ဆံပင် ပျော့ပျော့လေးတွေကို ခပ်မြင့်မြင့်စည်းထားပြီး အရင်ကပန့်ပုံစံ ကာလာအ မည်းတွေနဲ့ ခြယ်သထားတဲ့ မျက်နှာလေးမှာ ဒီနေ့တော့မိတ်ကပ်ကို ကြည့် ကောင်းအောင် ခပ်ပါးပါးလေး လိမ်းထားသည်။ မိုးခတ်သံလောက် မချော ပေမဲ့ သူမလေးက ချစ်စရာတော့ကောင်းတယ်။ မိုးခတ်သံထက်စာရင် သူမ လေးက စိတ်ထားကောင်းတာကြောင့် ပိုလှတယ်လို့ ပြောလို့ရမည်။

အခုလည်း ဒီဂါဝန်လေးကို ဝတ်ရတာ ဆုံးသွားတဲ့သူမရဲ့ အဘွားကြောင့် ...

‘မိန်းကလေး အရမ်းဆန်ပြီး မြန်မာဝတ်စုံလေးဝတ်ရတာ မကြိုက်ရင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဂါဝန်လေးဝတ်ပြီး ကလေးလို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနေပါ လား မြေးရယ်’

လို့ သူမအဘွားကပြောတိုင်း အမြဲခေါင်းခါကာ ...

‘ကြိုး ဒီလိုဝတ်ရတာကို ကြိုက်တယ်ဘွားရဲ့ ကြိုး မိန်းကလေးလို ဝတ်ရ တာကိုမကြိုက်ဘူး အခုလိုဘောင်းဘီတွေနဲ့ ယောက်ျားလေးစတိုင် ပန့်ပုံစံ တွေဝတ်ပြီး နေရတာ ကြိုးအတွက် ပိုလွတ်လပ်တယ်’

လို့ ဖြေရင် အဘွားကခေါင်းခါကာ မပြောဘဲ လွှတ်ထားသည်။ အဘွားဆီ အလည်သွားတိုင်း အဘွားမကြိုက်တဲ့ ပုံစံကိုဝတ်သွားမြဲ ... ။ အခုအဘွား ဆုံးတော့ သူမနောင်တရလို့မဆုံး အဘွားမြင်ဖူးချင်တဲ့ ပုံစံတိုင်းလည်း သူမ မဝတ်ခဲ့ အခုတော့သူမဝတ်နေမိပြီ ။ သူမအတွက်ဆိုပြီး အဘွားရဲ့ အဝတ် ဗီရိုထဲက ဝယ်ထားတဲ့ ဂါဝန်လေးတွေကိုမြင်တော့ ပိုပြီးခံစားရတယ်။ ဒါ

ကြောင့် မမြင်နိုင်မှန်းသိပေမဲ့ အဘွားနေစေချင်တဲ့ အတိုင်းလေးနေဖို့ သူမ ပြုပြင်လိုက်တာ။ အနေခက်ပေမဲ့ အဘွားဆန္ဒမို့ သူမကျေနပ်ပါတယ်။

ကျောင်းဆင်းချိန်ရောက်တော့ ကားတွေထားတဲ့အနား မင်းညီတို့ အတူတူ လာကြသည်။

"ပြန်တော့မယ် ကိုမင်းညီ အခုလိုကျွန်တော့်ကို ကူညီလို့ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ... "

"ရပါတယ်ဗျာ ... "

မင်းညီကို နှုတ်ဆက်ပြီးတာနဲ့ သဝဏ်လည်း ကားမောင်းပြီး ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

သဝဏ် ကားပျောက်သွားတာနဲ့ နိုင်ကိုတို့က ဇာတ်လမ်းစကာ ...

"ပြောပါဦး ကိုမင်းညီ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ဒီလိုလူနဲ့ပေါင်းပြီး ကောင်းပေးနေရတာလဲ လူပုံတင်ကြည့်ရဆိုးတာ မဟုတ်ဘူး စီးတဲ့ကားကအစ ဒိတ်အောက်နေပြီ ... ပြီးတော့ မင်းက ဒီလိုလူတွေနဲ့ပေါင်းရတာ မကြိုက်ဘူးဆိုတာ ငါတို့သိတယ်နော် "

သူတို့စကားကြားတော့ မင်းညီကမဲ့ပြီးပြီးကာ ...

"မင်းတို့မသိပါဘူး ဒီကောင်ငါနဲ့ ပေါင်းရင်ပိုပြီးတောင် အပြောခံရမယ်နောက်အရေးကြီးဆုံး အချက်က ငါပိုပြီးနာမည်ရမယ်"

"ဘာဆိုလို့လဲ ..."

"ဘာလို့ မဆိုရမှာလဲ ဒီလိုရုပ်ဆိုးတဲ့လူကို ဘယ်သူက သူငယ်ချင်းတော်ချင်မှာလဲ ငါ့လိုကင်းက သူ့ကိုသူငယ်ချင်းတော် ငါတို့ အဖွဲ့ထဲကို ထည့်ထားတော့ ဘေးကလူတွေ ဘာပြောမလဲ ဟိုကောင်က အရှက်မရှိ တို့ကင်းနဲ့

ပေါင်းရဲတယ် ငါတို့ကင်းက စိတ်ထားကောင်းလိုက်တာ ရုပ်ဆိုးနေတဲ့ လူကို သဘောထားကြီးကြီး အဖွဲ့ထဲထည့်ပြီး ပေါင်းတယ် ဘာညာ အများကြီးပဲ ပြောကြမှာကွ ဒါတောင် ပါးပါးလေးရှိသေးတယ် ... "

မင်းညီ စကားကြားတော့ ကျန်နှစ်ယောက်က သဘောကျကာ ...

"ဘယ်ဆိုးလို့လဲကွ ငါတို့အစက မင်းကိုအံ့ဩနေတာ ... "

"အခုသိသွားပြီမလား မအံ့ဩနဲ့တော့သွားမယ် ... "

"အင်း ... "

လျှို့ဝှက်ချက်တွေ မျိုးစုံပါပြီး အဓိပ္ပာယ်ဖော်ဖို့ခက်တဲ့ အပြုံးတွေကို မင်း ညီပြီးရင်း ကျောင်းဝင်းထဲမှ ကားမောင်း ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

အပိုင်း(၂)

"သား ကျောင်းတက်ရတာ အဆင်ပြေလား ..."

နားနေတုန်း အနောက်က မေးလိုက်တဲ့ မေမေ့အသံကြောင့် သဝဏ်လှည့် ကြည့်ရင်း ...

"ပြေပါတယ်မေမေ အခုတော့ အဆင်ပြေသလို သူငယ်ချင်းလည်း ရနေပြီ နောက်ဘယ်လို လာဦးမလဲမသိဘူး ... "

ပြောရင်း မျက်နှာလေးညှိုးကျသွားတဲ့ သားကြောင့် ဒေါသရဖူ စိတ်ထဲမ ကောင်း။ တစ်ဦးတည်းသောသားမို့ လိုလေသေးမရှိအောင် ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်။ သူမတို့ဟာ တကယ်တော့ မဆင်းရဲ စာရင်းဝင် ဘိုးဘွားစဉ်ဆက် ချမ်းသာလာသူတွေ။ သားဖြစ်သူကို ခေါင်းစခြေဆုံး ပြုပြင်ပေးနိုင်ပေမဲ့ သူမသားက အခုထိလက်မခံ။ ဒီပုံစံနဲ့နေရတာ သူကိုယ်တိုင် ဘယ်လောက်ခံစားရလဲ သိနေတာကို မပြုပြင်ဘဲ သူ့အပေါ်ကောင်းတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို ရှာချင်တယ် အဲဒီကျမှပြင်မယ် ပြောကာ အခုထိ ခေါင်းမာတုန်း စီးနေတဲ့ ကားကိုလည်းမလဲ ကားက အရမ်းကိုဟောင်းနေပြီ သားပုံစံက သူဌေးသားနဲ့ကို မတူတော့ဘူး။ မိခင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ သားဖြစ်သူကို သူများတွေက ဝိုင်းနှိမ် နှိပ်စက်နေတာကို မကြည့်ရက်။ သူမ သားကလည်း ဖအေတူ အရမ်းခေါင်းမာသည်။ ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ တောင် နှစ်တွေအများကြီး သူသည်းခံနိုင်ပေမဲ့ မိခင်ဖြစ်တဲ့သူမကတော့ သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး ...။

"သား ... ပြုပြင်မှာလား "

"မေမေသားကို အဲဒီ စကားထပ်မပြောပါနဲ့ ... "

ဒေါ်သရဖူ မသိမသာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ တကယ်ဆို သူမသားက အရမ်းရုပ်ဆိုးတာမဟုတ် ... သူ့ဟာနဲ့သူ ကြည့်ကောင်းပြီးသား အဲဒီပုလင်း ဖင်လောက်ရှိတဲ့ မျက်မှန်နဲ့ သွားခေါတာလေး ဖြတ်နေလို့ မဟုတ်ရင် သူမ သားဟာ ချောပါတယ်။ မျက်မှန်တပ်ရတာက ငယ်ငယ်တည်းက မျက်လုံးမ ကောင်းလို့ ဒါကိုလူတွေက သူ့ကိုယ်ဂရုမစိုက်တာကြောင့် စာတွေဖိလုပ်ရင်း အခုတော့ မျက်မှန်ကပါဝါများပြီး ထူနေပြီ ...။

"ခက်လိုက်တာ သားရယ် မေမေကသားအခုလို ..."

သူမစကားတောင် မဆုံးလိုက် သားကဖြတ်ပြော၏။

"ကဲပါမေမေရယ် သားဝဋ်ကြွေး မကုန်သေးလို့ သားထိုက်နဲ့သားကံ အခု ချိန်ထိနေ နေရတာ သားကိုယ်တိုင်လည်း ပြောင်းလဲချင်ပါပြီ မရသေးလို့ပါ မေမေရယ် အချိန်တစ်ခုထိ သားစောင့်နေတာပါ ပြီးရင်းသား ပြောင်းလဲပစ် မှာ မေမေစိတ်ချပါ အခုသားခံစားနေရပေမဲ့ နေသားကျနေပြီမို့ အဆင်ပြေ ပါတယ် ... "

ပြောမရတဲ့သားကို သူမလည်း မပြောတော့ဘူး ခေါင်းသာ အသာညိတ်ပြ လိုက်ပြီး ...

"အင်းပါ ဒါဆိုလည်း ရေမိုးချိုး အဝတ်စားလဲ ပြီးရင် မေမေတို့ထမင်းစား မယ် သားကြိုက်တဲ့ ပုစွန်ထုတ်ဆီပြန် မေမေချက်ထားတယ် ပြီးတော့ သီး စုံချဉ်ဟင်း ငပိရည်တို့စရာ မေမေ့သားလေးစားမယ်မလား ... "

"စားမှာပေါ့မေမေရဲ့ အခုတောင် မိုက်ဆာလာပြီ သားမြန်မြန် သွားချိုး လိုက်ဦးမယ် ... ရွတ် ... "

ပြောကာသူမပါးကို တစ်ချက်နမ်းပြီး အပေါ်ထပ်သို့ ခုန်ပေါက်ကာ

ကလေးတစ်ယောက်သဖွယ် တက်သွားတဲ့သားဖြစ်သူကိုကြည့်ပြီး ဒေါ်သရဖူ ပြုံးလိုက်သည်။

ဒီပုံလေးပဲ သူမသားကိုမြင်ချင်တာ သူမရင်ထဲကစေတနာ မေတ္တာပါ။

"သမီး ဘာတွေ တွေးနေတာလဲ "

"သမီးတို့မေဂျာကို ပြောင်းလာတဲ့ ကောင်လေး တစ်ယောက်အကြောင်းပါ ... "

"ဘယ်လိုပုံမလို့လဲ သမီးရဲ့ ... "

"ရုပ်ဆိုးတယ် ဒါပေမဲ့ အရမ်းကြီးဆိုးတာမဟုတ်ဘူး အသားဖြူတယ် မျက်မှန်ထူထူနဲ့ သွားကလည်းခေါတယ် ဒါပေမဲ့ မာမီရဲ့ သေချာကြည့်မယ် ဆိုရင် အဲဒီကောင်လေးက ရုပ်မဆိုးတော့ဘူး သူ့မှာ ထူထဲနက်မှောင်တဲ့ မျက်ခုံးရှိတယ် နောက်မျက်မှန်အောက်က အရည်လဲနေတဲ့ အညိုရောင် မျက်ဝန်းတစ်စုံ ပြီးသော ယောက်ျားတန်မဲ့ စိုရဲနီမြန်းတဲ့နှုတ်ခမ်း အရပ်အမောင်း အပေါ်ကပြောခဲ့တဲ့ သွားခေါတာ မျက်မှန်ထူတာကိုသာ ဖယ်လိုက်ရင် သူကတကယ်ချောတယ် ... ဒါကိုတချို့တွေက သူ့ကိုရွံရှာသလို မတူသလို မတန်သလို ကြည့်တာတွေကို သမီးမြင်ခဲ့တယ် ... ဝတ်ပုံစားပုံအနေအထိုင်နဲ့ သူ့ကိုရုပ်ဖြတ်နေတဲ့ ဟာတွေသာ ပြင်လိုက်ရင်သူက သမီးတို့တစ်ကျောင်းလုံးရဲ့ ကင်းတောင်ဖြစ်နိုင်တယ်မာမီရဲ့ ... "

သမီးဖြစ်သူက တစ်ခါမှတခြားလူ အကြောင်းထောင့်စေ့အောင် မပြောတာကို အခုတစ်ခုချင်း အသေးစိတ် ပြောနေတာကြောင့် ဒေါ်ခိုင်မာလာတစ်ယောက် အံ့သြနေသည်။

"သမီး သူ့အကြောင်းကို တစ်ရက်တည်းနဲ့ အသေးစိတ်ပြောနေတာ

ကောင်မလေး မရိုးတော့ဘူးနော်"

တခြားသူတွေက သူမတို့သားမိကို ဘယ်လိုမြင်မယ် မသိပေမဲ့။ သူမတို့ ကတော့ သားမိဆိုတာထက် သူငယ်ချင်းလို တိုင်ပင်ကာ ရင်းနှီးသည်။

"မာမီရာမဟုတ်တာ ... သမီးစိတ်ထဲ သူ့ကိုစာနာမိလို့ပါ ခဏလေးအတွင်း လူတွေ သူ့ကိုကြည့်တဲ့ အကြည့်ကိုတွေ့ပြီး သမီးသာဆိုရင် ဆိုတဲ့ အတွေးကို တွေးမိတာ မာမီရယ် နေချင်စိတ်တောင် မရှိဘူး သူသာဆို ဘယ်လိုနေ မယ်မသိဘူး ... အဲဒါကြောင့်ပါ ... "

"မာမီနားလည်ပါတယ် လူတွေက အဲဒီအတိုင်းပဲသမီးရဲ့ အပြင်ပန်းသဏ္ဌာန်ကိုပဲ ကြည့်ပြီး အတွင်းစိတ်ကိုကျ ဘယ်သူမှမမြင်ဘူး အပြင်ပုံနဲ့ ဆုံးဖြတ်ကြတာ ... "

"ဟုတ်တယ်နော်မာမီ သမီးကတော့ လူတစ်ယောက်ကို ကြည့်ရင် အပြင်ပန်းထက် ခဏလေးနဲ့ အတွင်းစိတ်ထဲထိ မြင်အောင်ကြည့်တာ ... လူလူချင်းအတူတူ ဘာလို့ခွဲခြားချင်တာလဲမသိဘူး ... "

ဒေါ်ခိုင်မာလာ သူမသမီးလေးရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို သဘောကျသည်။ ဘယ်သူတွေက ဘယ်လိုပဲ နင့်သမီးဝတ်ပုံစားပုံ မကောင်းဘူးပြောပြော အတွင်းစိတ်လေး ကောင်းနေတာကြောင့် သူမကျေနပ်တယ်။ လူကြီးကို လူကြီးမှန်း သိကာ ဝတ်ပုံစားပုံ ခေတ်ဆန်ပေမဲ့ အခုလိုမျိုး ဖြစ်နေတာကြောင့် သူမကိုယ်သူမ ဂုဏ်ယူတယ်။ ဘာလို့ဆို သူမသမီးဟာ ဘယ်တော့မှလမ်းမှား မရောက်ဘူး ဆိုတာကို သူမယုံကြည်နေလို့ အခုတောင် သူမရဲ့အမေကြောင့် သမီးလေး ဝတ်ပုံစားပုံ ပြောင်းလဲတာသာကြည့်။

"ကဲပါသမီးရယ် တွေးမနေနဲ့တော့ မာမီတို့ ထမင်းစားကြမယ် ဟုတ်ပြီလား ... "

"ဟုတ်မာမီ ဒါဆိုကြိုး ရေသွားချိုးဦးမယ် ပြီးမှ ကြိုးကူပေးမယ်နော် ... "

"ရေသာမြန်မြန်ချိုးပါ သမီးရယ် ဟိုမှာ အေးအေးတို့လဲရှိတယ် မာမီနဲ့ပြင် လိုက်မယ် ဟုတ်ပြီလား သွား ရေသွားချိုး ... "

"ဟီး ဟုတ်ကဲ့မာမီ ... "

သဝဏ်စာလုပ်နေရင်း မျက်ဝန်းထဲ မိုးခတ်သံကို မြင်ယောင်လာသည်။ တစ်ခန်းတည်း တစ်မေဂျာတည်း အတူတူစာသင်ရသလို ထိုင်တဲ့နေရာက လည်း ရှေ့နောက်သိပ်မကွာ စာသင်ရင်း တစ်ချက်ချက် သူမဘက်ကို မျက်လုံးရောက်သွားတိုင်း ရင်ခုန်ရတာသူသာအသိ။ ဆရာတွေ မဝင်ခင် ကြားထဲ ကြာနေတဲ့ အချိန်အတွင်းသူ မသိမသာ လှမ်းကြည့်မိတိုင်း သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စကားပြောရင်း သဘောတကျပြီးနေတဲ့ သူမလေးရဲ့ အပြုံးကို မြင်နေရသည်။ ထိုအချိန်တွေက သူ့အတွက် တန်ဖိုးရှိလှတယ်။

"ဒေါက် ဒေါက် ... "

သဝဏ် တွေးနေရင်း အရှေ့က တံခါးခေါက်သံကြောင့် သူ့အတွေးတို့ ရပ် တန့်သွားသည်။

"သား မေမေဝင်ခဲ့မယ်နော် ... "

သဝဏ် အသံလှမ်းပြုလိုက်ရင်း ...

"ဟုတ်ကဲ့မေမေ ဝင်ခဲ့ ... "

ဒေါ်သရဖူလည်း တံခါးဖွင့်ကာ နို့ခွက်ကိုကိုင်ရင်း အခန်းထဲဝင်လာ တော့၏။

"သား စာလုပ်နေတာလား ... "

"ဟုတ်မေမေ ပြီးတော့မှာပါ"

"အင်း ညဉ့်နက်တဲ့အထိ လုပ်မနေနဲ့ ရော့မေမေက သားအိပ်ခါနီးသောက်
ဖို့ နို့လာပို့တာ ... "

"Thank you ... မေမေ ... "

"ဟုတ်ပါပြီ ဒါဆိုမေမေ သွားအိပ်တော့မယ် သားလည်းပြီးတာနဲ့ ကိုယ်
လက်သန့်စင်ပြီး အိပ်တော့ နို့သောက်ဖို့လည်း မမေ့နဲ့နော် ... "

"ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ ... ဪ မေမေဘုရားမကန်တော့ တော့ဘူးလား ... "

"ကောင်လေး မေမေဘုရား ဘယ်အချိန်ကန်တော့တာလဲ မေ့နေတာလား
ဒါမှမဟုတ် ဘာတွေတွေးနေတာလဲ ... "

ထိုအခါမှ သဝဏ် သတိရကာ ...

"ဟုတ်သား ဟီး သားမေ့သွားလို့ ... "

"ဟွန်း သားနော် မရိုးတော့ဘူး ... "

"ရိုးပါတယ်ဗျာ သားမေ့သွားလို့ပါ မေမေအိပ်တော့မှာဆို Good night သား
ကြောင့်နောက်ကျနေမယ်"

ဒေါ်သရဖူ သားဖြစ်သူကို မျက်စောင်းဝင့်ကာ ...

"သွားပျံ့မယ် တကတဲ မပြောချင်ဘူး အမေကို ရှက်ရမ်းရမ်းနေတာ ငယ်
ရာကကြီးလာတာ သားရဲ့အမေပါနော် ငါ့သား ပါးစပ်ဟတာနဲ့ ဘာဖြစ်ချင်
တယ် ဘာပြောချင်တယ်ဆိုတာ မေမေသိပြီးသား ကဲမေမေ သွားအိပ်တော့
မယ် စာလည်းလုပ် တွေးလည်းတွေးပေါ့ ဟုတ်ပြီလား ... "

"ဟာ မေမေကလည်း ... "

အခန်းထဲကနေ ပြုံးရင်းထွက်သွားတဲ့ မေမေကိုကြည့်ရင်း
တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့တဲ့ သဝဏ် သူ့မေမေပြောသွားတာကြောင့်
ယောက်ျားတန်မဲ့ ရှက်ကာ မျက်နှာကနီနေသည်။

နှုတ်မှလည်း တီးတိုးပြောဆိုလိုက်တာက ...

"မိုးခတ်သံ ကိုယ်တော့ မင်းကိုချစ်မိနေပြီ ... "
